

Månedsoversigt over plantesygdomme.

309. — Vintermånederne og april 1950.

Der blev for vintermånederne og april modtaget beretninger fra 111 medarbejdere; endvidere blev der i månederne januar—april besvaret 1161 forespørgsler.

Lufttemperaturen lå i april måneds første halvdel hyppigst på normalen, der er på 5—6° C., men i månedens sidste halvdel steg temperaturen og lå hele tiden på normalen og ofte på 7° C. eller derover.

Nedbøren blev meget stor for vintermånederne og for april og nåede for denne sidste måned i tiden 1.—29. for hele landet 55 mm med månedens normal på 40 mm. De største nedbørmængder faldt i tiden 9.—15. og 23.—29., medens der i ugen fra 16.—22. blot målttes små mængder, og månedens første uge 2.—8. blev yderst nedbørsfattig. Alle landsdele fik over normalen, ja, adskillige endog 20 mm eller næsten 20 mm over denne, som det fremgår af følgende mængder i mm med månedens normal i (): Vendsyssel 61 (40), Vestjylland 60 (40), Midtjylland 66 (41), Østjylland 58 (42), Sydjylland 60 (41), Sønderjylland 62 (43), Fyn 54 (39), Midt- og Vestsjælland 46 (36), Nordøstsjælland 50 (40), Sydsjælland og Møn 45 (37), Lolland og Falster 40 (37) og Bornholm 53 (36).

SYGDOMME PÅ LANDBRUGSPLANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Overvintring synes at have været god; i nogle beretninger nævnes dog, at vintersæden blev tyndet stærkt på lave jorder og i huller i marken, hvor der efter den store nedbør i vinter og vår stod vand i ret lang tid.

Lyspletsyge (manganbrist) var hos rug og hvede ofte mere fremtræ-

dende end sædvanligt, og den synes nu med rette at blive erkendt som een af hovedårsagerne til, at planternes overvintring er meget dårlig på mangantrængende jorder; allerede sidst i februar konstateredes stærke angreb hos hvede (J. Chr. Baun, Odense; P. Riis Vestergaard, Samsø); „det farlige ved lysplet-syge i rug er, at man opdager det ikke, før planterne er forsvundne“ (H. Quistgaard, Kibæk), „det forekommer mig, at jeg aldrig har iagttaget så mange og så svære angreb“ (A. Ammitzbøl, Skjern), „synes navnlig i de første vintermåneder at have været fremtrædende“ (P. Riis Vestergaard, Samsø), „det er måske et spørgsmål, om ikke det er begrænset, hvor længe jorden kan forsyne planterne med mangan“ (Hans Bertelsen, Nykøbing S.), „på Lammefjorden har man forlængst sprøjtet med mangan“ (Chr. Christensen, Holbæk) og „der er allerede set gode resultater af sprøjtning med mangansulfat“ (G. Lykke Pedersen, Frederikssund). Symptomerne kan være at se på bladene allerede fra efteråret og, som i år, endnu stærkere sidst på vinteren, men man skal se nøje efter, da disse ofte er yderst svage, navnlig hos hvede; ved stærke angreb dør mange planter meget tidligt i foråret.

Kaliumbrist blev iagttaget sidst i april hos tidligt sået byg: C. J. Henriksen, Herning; A. Diederich, Århus, og Niels Pedersen, Horsens.

Dårlige næringsforhold var mange steder årsag til, at hvede var langt tilbage i vækst og med mange gule bladspidser; gødskning med kvælstof var næppe sket i stor udstrækning med udgangen af april måned.

Borforgiftning blev konstateret hos byg, hvis blade var næsten rent hvide efter tilførsel af 20 kg borax pr. ha (Ejgil Hansen, Nykøbing F.).

Øjeplettsvamp (*Cercospora herpotrichoides*), der forårsager knækkefodsyge, blev konstateret med svage angreb hos 3 indsendte hvedeprøver. Det regnfulde forår skulle byde gode betingelser for denne svamps vækst og spredning, som må skønnes at kunne blive betydelig efter de stærke angreb i 1949. Men hidtil synes svampens angreb med små, nålefine, vanddrukne pletter på de yderste bladskeder lige ved jordoverfladen, hvorved adskillige skud kan dræbes, ikke at have været iagttaget almindeligt.

Slimskimmel (*Fusarium sp.*). Angreb i rug og hvede synes at have været sjældne og svage; af ialt 60 beretninger skrives i 45 om ubetydelige angreb, og af de øvrige 15 skrives i 11 om sjældne og i 4 om almindelige angreb. I enkelte marker blev foretaget omsåning (J. P. Skov, Odder; N. A. Drewsen, Tørsø). Svampens angreb synes navnlig at kunne være stærkt, hvor planterne er svækkede af anden årsag, f. eks. lyspletsyge (H. Jensen, Lammefjorden og Hans Bertelsen, Nykøbing S.).

Brunrust (*Puccinia dispersa*) konstateredes i januar hos rug (J. Lindegaard, Korinth), og i april hos en rugsort på Statens Forsøgsstation, Virumgaard (J. Westermann).

Græssernes meldug (*Erysiphe graminis*) konstateredes i januar med stærkt angreb hos rug (J. Lindegaard, Korinth).

BÆLGPLANTER.

Overvintring var som helhed god. Der skrives dog, at lucerne undertiden er stærkt svækket og ofte så stærkt, at den må pløjes, selv hvor markerne var kraftige i 1949 (M. Greve, Roskilde; J. P. Skov, Odder). Hos indsendte lucerneprøver med stærkt svækkede eller døde planter har det ikke været muligt at finde årsag til ødelæggelsen; det er sandsynligt, at uheldige dyrkningsforhold såsom: lavt reaktionstal, utilstrækkelig gødskning med superfosfat og kali samt ikke rettidig afhugning i efteråret er de egentlige årsager til lucernens dårlige trivsel. Der er utvivlsomt i mange egne grundlag for en systematisk undersøgelse af lucernemarkerne og tillige de marker, som ad åre skal bære lucerne.

Kløverens knoldbægersvamp (*Sclerotinia trifoliorum*) var som helhed ret godartet, omend der skrives om enkelte stærke angreb og fortrinnsvis i frømarker og hos tidlig kløver. Der skrives af ialt 61 beretninger i 19 om sjældne og i 15 om almindelige angreb, men disse var overvejende svage. „Angrebet varierede fra mark til mark, i etårige marker med rødkløver som eneste bælgplante er bestanden ofte udtyndet ret betydeligt af svampen; forårsangrebne planter iagttages ikke sjældent“ (J. K. Svenstrup, Bramminge), „gennemgående godartet, dog enkelte alvorlige angreb og tilsyneladende værst på kalifattig jord“ (N. Chr. Stentoft, Odense).

I et par beretninger skrives om stærke angreb hos vintervikke sået i rug (J. P. Hansen, Bramminge), og „enkelte har her på egnen i de sidste år forsøgt sig med vintervikker i rug, men som oftest er dette blevet mindre godt på grund af angreb af bægersvamp“ (A. Toft Andersen, Vinderup).

BEDEROER.

Overvintring af frøroer var god, men der synes dog under visse forhold og på nogle jorder at være sket en del frostskaide: „gennemgående udmærket overvintring. Enkelte arealer af bederoefrø dog ødelagt af den strenge frost allersidst på vinteren — værst hvor roerne har været rigelig store eller er sået på lav bund“ (N. Chr. Stentoft, Odense). En indsendt prøve af ret store frøroer viste frostskaide.

Frostskaide hos roer i kule synes ikke at have været af nævneværdig betydning.

Gråskimmel (*Botrytis cinerea*) var usædvanlig almindelig hos roer under opbevaring og blev hyppigt årsag til forrådnelse, der gav betydelige tab. Af ialt 61 beretninger skrives bare i 13 om ubetydelige angreb, men i 18 beretninger om sjældne og heraf i 12 om svage og i 6 om stærke angreb, medens der i de øvrige 30 skrives om almindelige og af disse i 14 om svage og i 16 om stærke angreb. Den store mængde af iagttagelser viser tilfulde svampens betydning som lejlighedsnylter. Stærke angreb blev navnlig iagttaget: ved varmeskaide efter stærk og tidlig dækning af kuler og ved dårlig ventilation, både i kule og hus, ved sår efter angreb af tørforrådnelse, dyb aftopning samt beskadigelse ved optagning (maskinskaide) og under kuling, hvor meget tørre, ikke saftspændte roer

især synes at være skadede. I et par beretninger skrives, at Rød Øtofte og Pajbjerg Rex navnlig synes at være ødelagte af svampen. Hvor roerne var dækket med kartoffeltop og derefter med jord, blev angrebet meget stærkt (A. Toft Andersen, Vinderup). Tabet blev undertiden meget stort: „halvdelen af roerne er mange steder sorteret fra“ (G. Lykke Pedersen, Frederikssund) og „roebeholdningerne synes i øjeblikket lidet holdbare, hvorfor de mange steder ensileres, efterhånden som siloerne tømmes for topensilage“ (P. Riis Vestergaard, Samsø). Hertil kommer, at stærk spiring ofte er yderst almindelig hos de ikke helt ødelagte roer. Det synes åbenbart, at en usikker opbevaring af roer ganske uventet kan blive den egentlige årsag til en stærk formindskelse af en ønskelig, tilstræbt og også opnået stor roehøst.

KÅLROER, KÅL o. a. KORSBLOMSTREDE.

Overvintring af kålroer og turnips til frø var god, omend enkelte marker blev pløjet, derimod overvintrede kålfrømarkerne meget dårligt, selvom kål til overvintring på voksestedet klarede sig ret godt gennem vinteren.

Marmorering (borbrist) hos kålroer har øjensynligt i adskillige tilfælde været årsag til almindelig og stærk forrådnelse hos kålroer under opbevaring, hvorom skrives i beretninger fra: H. Baltzer Nielsen, Hjørring; Jørgen Larsen-Ledet, Dybvad og J. J. Jakobsen, Grindsted. Stærk marmorering konstateredes i indsendte kålroer.

KARTOFLER.

Skade hos kartoffelknolde var under opbevaring undertiden ret betydelig. Efterårsfrost ved svag og sen dækning blev årsag til en del forrådnelse, der dog hyppigere synes at være fulgt efter varmeskade, der øjensynligt var ret almindelig, selvom den oftest synes at have været svag. I enkelte beretninger skrives om stærk forrådnelse, hvor man har opbevaret knolde stærkt angrebet af kartoffelskimmel (P. Grøntved, Næstved; G. Lykke Pedersen, Frederikssund og A. Ammitzbøl, Skjern). Fra Holstebroegnen skrives: „Der var megen skimmel sidste efterår, og hvor kartoflerne er kulet uden forudgående sortering, er de skimmelplettede blevet stærkt rådne; i mange kuler er skaden en del større end sædvanligt“ (P. O. Overgaard).

HANS R. HANSEN.

SYGDOMME PÅ HAVEBRUGSPANTER.

Den milde vinter har været god for planterne, der er næsten ingen frostskaade sket. Se dog om gulerødder under køkkenurter.

FRUGTTRÆER OG FRUGTBUSKE.

Æblernes holdbarhed har gennemgående været ret god. Mange æbler blev hurtigt solgt i efteråret fra de plantager, hvor man ikke har gode og store lagerrum, så derfra vides intet om holdbarheden. Det milde efterår voldte en del vanskeligheder, thi mange sorter modnede for hurtigt, hvor man ikke havde dem i kølelager. Især i den sidste tid har rynkning spillet en ret stor rolle. Fra nogle lokaliteter klages over, at priksygen har været alvorlig.

De æbler, der var skurvede ved nedplukningen, har naturligvis holdt sig dårligt, og desuden er der kommet en del lagerskurv.

Gummisyege, d. v. s. æblegrene, der er så bløde, så de kan bøjes, som om de var af gummi, er et ikke ukendt fænomen i Lord Lambourn. Desværre synes denne sygdom at spredes fra planteskolerne. Der er i år set et tilfælde, hvor et meget stort antal træer, der blev plantede i efteråret, lider af gummisyege, så det er blevet bestemt, at de skal ryddes. Sygdomsårsagen kendes ikke sikkert, men man formoder, der er tale om en virussygdom.

Æbleskurv (*Fusicladium dendriticum*) er set på unge blade d. 25. april (M. E. Elting, Næstved).

Stikkelsbærdræber (*Sphaerotheca mors uvae*) er meget udbredt i den nordvestlige del af Sønderjylland, hvorfra der skrives, at der er mange angrebne skudspidser, men at forhåbentlig hjælper en omfattende sprojtning med 6 % blåsten (Wisti Raac).

KØKKENURTER.

Frogulerødderne har taget megen skade i vinter, især en del havegulerødder sået til overvintring måtte pløjes om (Svend Aage Petersen, Møen; Knud Iversen, Stevns; Ib Trojaborg, Sorø, og H. Wraae-Jensen, Skælskøregnen).

Gråskimmel (*Botrytis allii*) har spillet en stor rolle ved opbevaringen af løg — det er særlig angående skalotternes holdbarhed, vi har fået indberetninger, eller rettere om deres mangel på holdbarhed. Følgende udtalelse gælder for hele Jylland: „Angreb af gråskimmel har været så ondartet som aldrig før i efterårsmånederne, sandsynligvis på grund af varmt og fugtigt vejr. Gennemgående er 40—50 % af skalotterne ødelagt hos løgsektionens avlere. På lageret er opnået gode resultater med pudring med „Fusarex“. Da temperaturen sent på efteråret faldt, standsede gråskimmelen. Antagelig vil man ved kunstig tørning og opbevaring af løgene i kølerum kunne opnå god holdbarhed“ (Aage Gylting). Hvor alvorligt et problem gråskimmelen er, fremgår også af følgende ud-

talelse: „Store partier af skalotter er ødelagt allerede fra efteråret. Lad os se at finde et godt middel mod gråskimmelen, inden løgavlerne helt taber modet“ (Jørgen Jørgensen, Svenstrup). Fra Sjælland skrives: „Lad os finde nogle modstandsdygtige stammer (kloner), hellere lidt mindre bruttoudbytte og så lidt bedre holdbarhed“ (Asger Klougart). Fra Næstved udtales den formodning, at de nye rendyrkede stammer er særlig modtagelige for gråskimmel (M. E. Elting), og fra Slagelse, at de røde sorter er særlig modtagelige (A. Sauer).

Sandsynligvis er der også af og til noget angreb af penselskimmel (*Penicillium sp.*) med i spillet, hvor løgene holder sig dårligt. Vi har fået partier til undersøgelse, hvor indsenderen mente, at det drejede sig om gråskimmel, men det var penselskimmel, eller der var i det mindste også meget penselskimmel, idet mange af løgene kun var angrebet af penselskimmel.

Gråskimmel og penselskimmel har også været alvorlige i hvidløg. Det meddeles fra Nordsjælland, at af et parti hvidløg på 500 kg var 58 % angrebet af gråskimmel og penselskimmel (W. Norrie).

En bladpletsvamp, *Heterosporium variabile*, har angrebet spinat i et drivhus, hvor jorden var dampdesinficeret. En undersøgelse af frøet viste, at svampen fandtes på det, og den er også fundet på andre frøpartier. Det skyldes formentligt, at frøet er blevet sået i dampbehandlet jord, hvor svampen har haft gode betingelser, fordi der ikke har været andre svampe, at angrebet er blevet så alvorligt i det pågældende drivhus.

Mosaiksyge på tomater er set adskillige steder, ofte som sædvanlig med tilsyneladende lunefuld optræden. Der berettes således om et tilfælde, hvor tomater i spande i drivhus er stærkt medtaget, medens frit udplantede planter af samme hold ikke er nævneværdigt angrebet, (J. Bertelsen, Struer). På Århus-egnen kan man ikke se forskel på angrebet, hvor man ryger, og hvor man ikke ryger (E. Randløv). Årsagerne hertil kan jo være forskellige; rygning er ikke så farlig, dersom der udvises den fornødne forsigtighed med håndvask efter rygning, inden planterne berøres. At der er nogen, der vil gøre, hvad de kan, for at undgå mosaiksyge ved at vise forsigtighed, ses af en annonce, hvor der reklameres med: „Vi vasker vore hænder, før vi potter Deres tomater“.

Tomatstribesyge er set hist og her.

PRYDPLANTER.

Rosenskimmel (*Peronospora sparsa*) var ved Århus meget slem på drivroser af sorten Margo Koster, de ny skud blev angrebet, efterhånden som de kom frem. Der var også en del gråskimmel (*Botrytis cinerea*) på de samme roser (E. Randløv).

Gråskimmel (*Botrytis tulipae*) er meget slem på frilandstulipaner ved Næstved (M. E. Elting). Det samme er set ved Lyngby, hvor tulipanerne har ligget urørt i flere år, sådan er det sandsynligvis mange steder.

Didymascella thujina er fundet på Thuja fra Lundby, mange småskud blev brune.

På vor forespørgsel om drivningsresultater af blomsterløg har vi fået følgende interessante svar: „I første del af sæsonen var drivningen meget usikker, men der var stor variation fra parti til parti. Årsagen var sikkert for høj efterårs- og forvintertemperatur, og det gik bedre lidt senere på sæsonen. Tydeligt er det, at den danske avl ikke underkastes en planmæssig lagerbehandling som de hollandske, og dette års svigten må være en opfordring til at tage mere håndfast på denne sag. Hvor man har brugt vand til køling af bedene og halmisolation mod varmen for efterårssolen på løgkulerne, har det absolut hjulpet“ (Asger Klougart).

ANNA WEBER.

SKADEDYR PÅ LANDBRUGSPLANTER.

KORN OG GRÆSSER.

Gåsebillelarver (*Phyllopertha horticola*). Der meldes om en del angreb i rug i efteråret, der har været så kraftige, at man har set sig nødsaget til at så markerne om (P. Mumm, Knebel og H. Gyde Christensen, Fjerritslev). I Han Herred har været flere angreb i græsmarker (Rs. Sørensen, Fjerritslev).

Smælderlarver (*Agriotes spp.*). Af 45 indberetninger melder de 18 om stærke angreb. Resten melder, at angrebene har været uden betydning eller ikke er set endnu. Fra Grindsted skrives: „Allerede i efteråret blev en del rug udtyndet af smælderlarver. Udtyndingen er fortsat vinteren igennem — enkelte marker tildels ødelagte“ (J. J. Jacobsen). Fra Høng: „Kraftige angreb er fundet i hvede på meget løs jord. Ved omsåning med vårsæd iblandes sæden 5 kg af et 20 pct. 666-præparat pr. 100 kg sæd“ (Stanley Jørgensen). Fra Røddingegnen: „Der synes at være mange smælderlarver, men i vårsæden har de endnu ikke nået at gøre fortræd. En enkelt hvedemark på 6 ha 2. år efter meget gammel grønjord har måttet ompløjes på grund af smælderangreb“ (G. Nissen). Fra Sydsjælland meldes om begyndende angreb i vårsæd ved slutningen af april.

Stankelbenlarver (*Tipula paludosa*). 19 indberetninger, der alle kommer fra Jylland, omtaler stærke angreb. I yderligere 10 beretninger skrives om svage angreb, og i 10 beretninger meldes, at angreb ikke er iagttaget. Angrebene er fundet i vinter- og vårsæd, græs samt i eet tilfælde i olieør. Fra Ikast-Bording skrives: „Angreb almindelige, men nu, da der kan fås schweinfurtergrønt i tilstrækkelig mængde, volder bekæmpelsen ingen vanskeligheder, blot giftklidene kommer ud i tide“ (N. Jørgensen). Fra Haderup: „Der findes stankelbenlarver i næsten alle grønjordsmarker, fra lettere til stærkere angreb. Enkelte angreb

har været så hurtige og voldsomme, at jorden er helt bar“ (E. Eriksen). Angrebene begyndte på Grindsted- og Skjernegnen omkring d. 25. april.

Fra Koldingegnen berettes om et angreb i olieør efter græs. Der blev foretaget en bekæmpelse ved hjælp af pudring med Bladan. Virkningen var tilfredsstillende; ved besigtigelse af marken tre dage efter behandlingen fandtes et utal af døde og døende larver oven på jorden (K. Sørensen).

Hårmyglarver (*Bibio sp.*). Der er indberettet angreb i byg efter roer fra Sydsjælland (P. Grøntved), Lolland (H. Pontoppidan) og Randerseggen (Sv. A. Rasmussen), samt i byg efter lucerne fra Kirke Helsing (N. M. Nielsen). Et enkelt sted var skaden så stor, at en plet af marken måtte sås om. Fra Djursland skrives: „Hårmyglarver har angrebet byg temmelig stærkt, angrebene ret almindelige. Enkelte steder har stankelbenlarver forværret ødelæggelsen. I de fleste inspicerede marker er plantebestanden udtyndet stærkt, flere steder ses der store, bare pletter. Til bekæmpelse har vi prøvet schweinfurtergrønt, resultatet synes dårligt —“ (A. Hessel Andersen, Grenaa).

Fritfluellarver (*Oscinis frit*). Af 37 beretninger tales der i 18 om stærke til ødelæggende angreb i vintersæd, resten omtaler kun svage eller ingen angreb. Fra Røddingegnen meddeles: „Der er konstateret angreb i få rugmarker og i en enkelt hvedemark. Et sted var rug sået efter havre. Hele marken var skrælplojet og senere dybpløjet, men til forskellig tid, den ene halvdel 3 uger og den anden halvdel 1 uge før rugens såning. Efter sidst pløjede halvdel var $\frac{2}{3}$ af rugplanterne ødelagt af fritfluellarver“ (G. Nissen). Fra Roskildeegnen: „Har set tre angreb af alvorlig art i vintersæd (to i hvede, et i rug) efter havre, hvor groet spildsæd er pløjet for sent ned“ (M. Greve). Fra Morsø: „Der er fundet en del angreb særlig i hvedemark. Omsåning har dog kun fundet sted i enkelte tilfælde“ (Engelhart Jensen). Fra Møn: „I en enkelt mark er konstateret ret stærkt angreb af fritfluellarver. Forfrugten var olieør. Angrebet var stærkest på moseagtig jord syd for en bøgeskov. På lerjorden i den øvrige del af marken var tilsyneladende ingen skade“ (Sv. A. Petersen).

Brakfluellarver (*Hylemyia coarctata*). Der er kun i 4 indberetninger omtalt angreb. Således skrives der fra Samsø: „Mod sædvane har der i år været flere ret slemme angreb, der især er gået ud over hveden, men også i rug er angreb bemærket. I en hvedemark efter havre, hvor nogle agre var pløjet i august, resten først et stykke ind i september, var hveden i førstnævnte tilfælde stærkt udtyndet og svækket, derimod ganske normal på den senere pløjede del af stykket“ (P. Riis Vestergaard). Fra Ringstedegnen meldes om et stærkt angreb i byg efter sennep (J. Müller).

Agersnegle (*Agriolimax agrestis*). Fra Ringstedegnen berettes om et angreb i byg med udlæg: „Et stærkt angreb iagttaget. I tilstødende lucernemark ligeledes stærkt gnav. Bekæmpelse gennemført d. 27. april tidligt om morgenen i regnvejr. Motorsprøjte, 150 l vædske pr. td. land af en 6 pct. blåstensopløsning (den høje koncentration på grund af regnvejret). Virkningen kunne allerede dagen efter bedømmes som særdeles udmærket, idet sneglene lå døde eller døende i stort tal på jordoverfladen“ (C. M. Bundgaard).

BÆLGPLANTER.

Stængelål (*Tylenchus dipsaci*). Fra Skælskøregnen skriver H. Wraae-Jensen om lucerneål: „Meget stærke angreb er konstateret mange steder, i reglen hvor sædskifterne er for korte. I forsøg viser Du Puits sig at være langt mere resistent end Grimm-lucerne“.

Bladrandbiller (*Sitona spp.*). Fra Fyn skrives om to tilfælde af angreb på ærter.

KALROER, KÅL o. a. KORSBLOMSTREDE.

Glimmerbøsser (*Meligethes aeneus*). Angrebene satte ind i de sidste dage af april.

Jordlopper (*Phyllotreta spp.*). Der foreligger indberetninger om begyndende angreb fra Brammingeegnen, Odenseegnen og Stevns.

SKADEDYR PÅ HAVEBRUGSPLANTER.

FRUGTTREER OG FRUGTBUSKE.

Æblebladlopper (*Psylla mali*). Nyklækkede bladlopper set midt i april. Der synes kun at være få æg.

Bladlus (*Aphididae*). I beretningerne bedømmes antallet af æg i overvejende grad som ringe. I Nordsjælland iagttoges de første lus på æbletræer d. 12. april. I de øvrige egne af landet er de bemærket første gang i dagene 20.—22. april.

Komma-skjoldlus (*Lepidosaphes ulmi*). Der meldes om et enkelt stærkt angreb på 20-årige æbletræer ved Frederikssund (W. Norrie).

Skjoldlus (*Coccidae*). Fra Slagelse omtales, at man på vin i koldhus med held har bekæmpet skjoldlus med DDT i den tid, larverne vandrede ud (A. Sauer).

Guldhalen (*Euproctis chrysorrhoea*) meldes fra Slagelse-Skælskøregnen at være fundet igen spredt over området, fortrinsvis på ganske unge træer, og kun een rede på hvert træ. (A. Sauer). Fra Nakskovegnen, hvor angrebene i fjor var så slemme, er der i år kun rapporteret angreb ganske enkelte steder.

Frostmålerlarver (*Cheimatobia brumata*) og knopviklerlarver (*Tortricidae*) er bemærket de sidste dage i april, og fra Blangstedgaard skrives, at de synes at have overvintret særdeles godt. (A. Sørensen).

Pæregalmyggen (*Contarinia pyrivora*). Myggene klækkedes i Lyngby i tiden fra 24. april til 7. maj, maximal klækning 1.—3. maj.

Frugttræspindemiden (*Paratetranychus pilosus*). Ægmængden bedømmes noget forskelligt. I 8 indberetninger af 13 skrives der, at ægsamlinger ses almindeligt, og ofte i mængde; i et par tilføjes, at det især er på de steder, hvor der har været brugt parathionmidler i 1949. Miderne blev iagttaget sidst i april flere steder.

KØKKENURTER.

Jordbærmider (*Tarsonemus pallidus*). Fra Sydjylland omtales flere omfattende angreb, især i 3 års jordbær (H. Falck Hansen).

PRYDPLANTER.

Øresnudebillelarver (*Otiorrhynchus sp. (sulcatus?)*). I sidste halvdel af april var et stærkt angreb i gang i Landbohøjskolens have i bede med *Primula*. Under nogle af planterne fandtes indtil 30 larver i rodsystemet.

DIVERSE SKADEDYR.

Oldenborrer (*Melolontha vulgaris*). Kun et par indberetninger omtaler larveangreb. Der ventes sværmning de fleste steder i landet i løbet af maj.

Markmus (*Arvicola agrestis*). Der er indløbet flere klager over disse dyrs ødelæggelser. „Mus har været en alvorlig plage i kuler, bænke, men aller-værst i løgkasser. Markmusene er ikke til at få til at tage giftkorn, da de elsker grønne spirer mere end giftkornene. Hvis dette bliver ved, må man finde en effektiv beskyttelsesforanstaltning“ (A. Klougart). Fra marskegnene berettes ligeledes om store skader. I løbet af efteråret og vinteren har de undermineret græsset, så at der er fremkommet store ubevoksede pletter (V. Johnsen).

OLE WAGN.
